

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2018-771

31.10.2018

Gjensidige Forsikring ASA

Bilansvar

Verdifastsettelse og erstatning for motorvogn – utgifter til leiebil.

Klagers bil ble skadet i et trafikkuhell, og motpartens forsikringsselskap erkjente fullt ansvar. Selskapet mente skadene oversteg bilens verdi og tilbød erstatning i henhold til takstmannens vurdering av gjenanskaffelseskostnaden på en tilsvarende bil. Selskapet dekket også leiebil frem til to dager etter at erstatningstilbudet var utbetalt. Klager var uenig i verdifastsettelsen og mente at bilen kunne repareres, og at han hadde krav på reparasjonskostnadene. Klager anførte at bilen hadde stor verdi for ham fordi den var tilpasset hans helsetilstand. Videre mente klager at han hadde krav på å få dekket ytterligere dager med leiebil fordi han ikke hadde råd til å skaffe seg tilsvarende bil med den erstatningen som selskapet tilbød ham. Nemnda kom til at selskapets erstatningsoppgjør var korrekt.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 62 900 (kr 26 500 i ytterligere erstatning for bilen og kr 36 400 for leiebil)

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om dekning for skade på bil etter kollisjon og spørsmål om erstatningsutmålingen er korrekt.

Klagers bil – en Subaru L-serie 1,8 DL 4 WD 1987-modell – ble skadet i et sammenstøt. Motpartens trafikkforsikring har erkjent ansvar for kollisjonen.

Selskapet innhentet en vurdering av skadene den 25.1.18, og utbedringskostnadene ble estimert til kr 93 956,38. Selskapets takstavdeling konkluderte med at utbedringskostnadene oversteg bilens verdi. Det kontaktet Subaru Norge, som informerte om at flere av delene ikke var mulig å oppdrive.

Selskapet undersøkte verdien av tilsvarende biler over hele verden og konkluderte med at bilens verdi var kr 62 500. Selskapet tilbød 31.1.18 kr 62 500 i erstatning for totalskadet bil og opplyste at dersom klager hadde leiebil, så måtte den leveres tilbake innen to dager etter at erstatningstilbudet ble utbetalt.

Selskapet utbetalte kr 62 500 med fradrag for vrakverdien på kr 3 000, dvs. kr 59 500, til klagers advokat den 21.3.18. Selskapet dekket leiebil frem til 23.2.18.

Klager innhentet verdifastsettelse fra K Auto (udatert) som konkluderte med følgende:

L ønsker bilen tilbake ferdig fikset.

Verdisetting av en slik bil er svært vanskelig da det ikke er lignende bilen tilgjengelig på markedet å sammenligne med. L har ved flere anledninger fått tilbud, om å at folk å kjøpe bilen hans for atskillig mer enn skadetakst.

Skal kunden få tak i en bil med tilsvarende teknisk stand og utstyrsnivå må han mest sannsynlig ut med ca. kr. 175.000.

Videre innhentet klager en teknisk vurdering av bilen fra samme firma (udatert):

Bilen var i veldig god teknisk stand før skaden oppsto. Den har blant annet hatt regelmessig tekstylbehandling. Sist gang i august 2015 (se vedlagt faktura fra S. Billakkerings).

Klager innhentet en ny uttalelse fra K Auto datert 3.9.18:

I og med at alle deler nødvendig for reparasjon er utgått fra fabrikk har vi funnet brukte deler i Sverige. Ved bruk av disse deler og rette bakskjerm ser det ut til at ny pris vil bli ca. kr. 86.000 inkl. mva. Det er litt vanskelig å gi en nøyaktig pris, men har prøvd så godt det lar seg gjøre.

Jeg ønsker ikke å estimere en førverdi på bilen. Har prøvd å sjekke med Subaru forhandler i Haugesund, men de kunne heller ikke gi en førverdi.

Klager oversendte også en legeuttalelse om sin helsetilstand og hans behov for bil i hverdagen.

Klager krever dekning for sitt fulle økonomiske tap, jf. skl. § 4-1 og anfører at dette ifølge uttalelsen fra K Auto av 3.9.18 utgjør utbedringskostnadene for bilen på kr 86 000. Selskapet har ikke sannsynliggjort at bilens verdi er lavere. Han har derfor krav på å få bilen reparert, slik at selskapet må betale differansen på kr 26 500.

Bilen var en trygdebil levert av NAV, der klager selv hadde lagt betydelige merkostnader for å bedre kvalitet på bilen. Det finnes ikke lignende biler, og bilen var i svært god stand. Den inneholdt alt det nyeste innen elektronisk display og teknikk, hadde elektroniske vindusheier, tripcomputer og high-tech digitalt utstyr.

Klager anfører videre at selskapet er ansvarlig for å dekke leiebilutgifter utover det selskapet har dekket. Klager er avhengig av bil og har store helseproblemer, og det kan ikke forventes at han skaffer seg nytt kjøretøy umiddelbart, spesielt når erstatningen er betydelig lavere enn det han trenger for å skaffe en bil tilpasset hans medisinske behov.

Selskapet avviser ytterligere ansvar og anfører at erstatningen dekker klagers økonomiske tap, jf. skl. § 4-1. Bilens ekstrautstyr kan ikke relateres til klagers helsetilstand, og helsetilstanden er ikke relevant for vurderingen. Selskapet anfører videre at klager har hatt god tid på å skaffe seg ny bil, og at det ikke ansvarlig for er ytterligere leiebilkostnader.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapets erstatningsberegning er korrekt, jf. skl. § 4-1.

Utgangspunktet i skl. § 4-1 er at skadelidte har krav på erstatning for sitt fulle økonomiske tap. Erstatningen settes normalt til kostnadene ved å reparere skaden, men med fradrag for evt. verdistigning som følge av reparasjonen. Dersom verdiøkningen som følge av reparasjonen er lavere enn reparasjonskostnadene, følger det imidlertid av skadelidtes tapsbegrensningsplikt at han må akseptere gjenstandens gjenanskaffelsesverdi istedenfor, se nærmere Wilhelmsen/Hagland, Om erstatningsrett, Oslo 2017, s. 320-321. Gjenanskaffelsesverdien tilsvarer bilens markedsverdi på skadetidspunktet og fastsettes normalt etter takst. Klager har derfor ikke krav på erstatning for reparasjonskostnader dersom disse er høyere enn gjenanskaffelsesverdien, jf. FinKN-2017-810.

Selskapet har basert sin verddivurdering på undersøkelser av tilsvarende biler over hele verden. Klager har fremlagt en vurdering fra verksted. Verkstedets vurdering er ikke begrunnet, og nemnda kan ikke se at verkstedet har gjort samme grundige undersøkelser som selskapet har foretatt. Nemnda mener derfor selskapets verddivurdering må legges til grunn.

Klager krever videre erstatning for leiebil utover den perioden som selskapet har dekket. Selskapet tilbød 31.1.18 kr 62 500 i erstatning for totalskadet bil og opplyste at dersom klager hadde leiebil, så måtte den leveres tilbake innen to dager etter at erstatningstilbudet ble utbetalt. Selskapet utbetalte erstatning pålydende kr 59 500 til klagers advokat den 21.3.18 og dekket leiebil frem til 23.2.18. Dette betyr at klager har hatt leiebil i ca. to måneder med kunnskap om at den skadede bilen ville bli kondemnert. I nemndspraksis har man lagt til grunn at det normalt tar 14 dager å skaffe ny bil, jf. FinKN-2009-013. Nemnda kan ikke se at klager har krav på noen lengre periode.

Nemnda kan ikke se at klagers helsetilstand har betydning for verdivurderingen av bilen eller for hvor lang tid det tar å skaffe ny bil. Verdivurderingen gjelder tilsvarende bil med samme utstyr uavhengig av klagers helsetilstand, og klager har hatt god tid til å skaffe ny bil.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Birgitte Hagland (nestleder), Line Merete Lileng (nøytralt oppnevnt medlem), Elisabet Okkenhaug (selskapsrepresentant), Peter Bjurvill (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Ingebjørg Kiil (forbrukerrepresentant).